LKA

NR 1. (29) CHICAGO 1951 M.

IŠVYKA Į UNIVERSITY OF ILLINOIS

Korp. "Vytis" Urbanos skyriaus iniciatyva š.m. vasario mėn. 25 d. YMCA'os namuose prie University of Illinois, Urbana, įvyko lietuvių vakaras ir tautinio meno rankdarbių parodėlė, skirta amerikiečiams ir užsieniečiams studentams bei profesurai. Vos kelių ten studijuojančių vytiečių pastangomis, pasikvietus į talką ASS Chicagos skyrių ir p. Iz. Ralienės tautinių šokiu grupę programai išpildyti, šis vakaras puikiai reprezentavo lietuvius.

Parodėlės juostos, smūtkeliai, mezginiai, knygos ir plakatai, paskaita apie kenčiančią Lietuvą, tautiniai šokiai, lietuviška muzika buvo gyvai publikos stebimi ir palydimi labai draugišku žodžiu bei aplodismentais. Mūsų sesių bei brolių tautiniai drabužiai domino visus ir iš profesūros teko išgirsti, kad jie pirmą kartą turėjo progos matyti taip gražius tautinius šokius, kaip kad lietuviškieji.

Šį lietuvių vakarą paminėjo ir gana šiltai apibudino vietinė amerikiečių spauda.

Linkėtina, kad ir kiti skyriai prie JAV universitetų paimtų pavyzdį iš urbaniečiu brolių ir tuo pasitarnautų Lietuvos garsinimui kitataučių intelektualų tarpe.

KORP! "VYTIS" VINJETĖS REIKALU

Visi vytiečiai prašomi nedelsiant nusifotografuoti ir savo skyrių vadovybei bei igaliotiniams įteikti po vieną asmens fotografiją (atviruko didumo). Su laiku, Korp! "Vytis" valdyba iš to pagamins gražią viso vieneto narių vinjetę.

SPAUDOS TALKININKAMS!

Prašome atsiskaityti už "Vyčio" Korp! leidinius: Sk. Maldų knygeles ir sk. bibliografiją visus tuos Korp! padalinius ir privačius asmenis, kurie platina šias knygeles. Pinigai labai reikalingi tolimesniam skautiškosios spaudos plėtimui. Šia proga prašome nepamiršti atsilyginti ir visus tuos brolius-seses, kurie jau senokai gauna "Vyčio" laikraštį ar "Vyčio" antrą dalį (biuletenį), tačiau gi nėra efektyviau parėmę mūsų spaudą.

"Mūsų Vytis" Nr. 1(29)
Leidžia: Akademinis Skautų Sąjūdis.
Redaktorius: Br. Kviklys, 7320 So. Talman Ave., Chicago 29, Ill. USA.
Redaktoriaus pavaduotojas: Br. Juodelis, 5601 So. Winchester Ave., Chicago 36, Ill.
Redakcinio kolektyvo nariai:
Skaučiu skyriaus redaktorė: Ema Pilmonaitė, 1320 S. Cicero Ave., Cicero 50, Ill.
Meninės dalies vedėjas: Laimutis Klimas.
Ekspeditorius: Raimundas Mieželis.
Administracijos adresas: E. Vilkas, 11600 So. Lafayette Ave., Chicago 28, Ill.
Laikraščio atstovai kituose kraštuose:
Anglijoje: Dr. J. Yčas, 76 Rochdale Rd., Milnrowh, Lancs, England.
Australijoje: Vyt. Stasiškis, H.C. Scheyville, Via Riverstone, N.S.W. Australia.
Belgijoje: Kun. J.Dėdinas, 19 Rue des Recollets, Louvain, Belgique.
Italijoje: Al. Nekrašas, Via Corsica I, Roma (137), Italia.
Kanadoje: Vyt. Kvedaras, 20 Leopold St., Toronto, Ontario, Canada.
Venecueloje: Aurelija Žalnieriunaitė, Callo Anzoateque No. 53-I, Valencia-Edo. Carahobo, Venezuela.
Vokietijoje: John E. Gilun, Munsingen, DP Camp 3-2, Germany.
Atskiro numerio kaina - 25¢.

MŪSŲ AIDAS

AKADEMINIO SKAUTŲ SĄJŪDŽIO LAIKRAŠTIS

NR. 1. (29) CHICAGO 1951 M. KOVAS.

SKAUTIŠKASIS AKMUO NAUJOSIOS LIETUVOS RŪME

K. Pelėkis

Nesenai senasis amžinybės laikrodis išmušo paskutinę 1950 metų valandą, tuo palydėdamas į negrįžtamą praeitį metus, kurie, kaip ir visa dešimtis praėjusiųjų, ne tik neatnešė mūsų kraštui laisvės, bet negailestingai tęsė mūsų tautos naikinimo darbą. Taigi ir praėjusiais metais pasaulyje tebebuvo tesiama žmogaus degradacija iki gyvulio ar net žemiau, tebebuvo niekinama, prievartaujama, žudoma mūsų tauta, buvo kuriami nauji kaetai ir diena, nakti kalami pančiai likusiai laisvosios žmonijos daliai. Nuo nuolatinio dunksėjimo pragarinėje Rytų ginklų karo kalvėje, nuo krauju pasruvusių širdžių šauksmu, betgi jau pradėjo šiek tiek atsikvošėti ir tie, kurie dar taip nesenai buvo išdavę bevėik pusę žmonijos XX amžiaus vidurio ciklopui, kad tik patys galėtų ramiai ir nekliudomai dienomis ir naktimis, užsirišę akis, šokti savo pačių mirties šoki ant didelės prarajos krašto...

Praėjo metai, kurie betgi 365-mis dienomis sutrumpino Apvaizdos paskirtą mūsų tautai didįjį ir ilgąjį bandymo laiką, tuo lyg suteikdami didesnį vilties kibirkstėlį ateičiai. Praėjo metai, kuriu eigoje praregėjo daugelis aklųjų ypač po to, kai ir iš jų pačiu ar jų vaikų nugaru buvo išlupti diržai, sulaužyti kaulai ar pavartoti kiti kankinimo būdai. Tiesa, matote, atsiekiama tik aukomis. Tačiau Naujųjų Metų eigoje ji jau stovėjo mažiau išblyškusi kaip kitados ir netgi bandė šiek tiek šypsotis. Taigi ir Naujuosius 1951 metus mes sutinkame su daug didesnėmis viltimis, kaip kad pav. kokius 1945 ar 1946-uosius, kada mes, tremtiniai, anaiptol nebuvome tikri, ar kartais Vakaru demokratai nesumanys mums dar kartą parodyti Rytų "demokratijos". Mūsų viltys didesnės ir dėl to, kad šiandien pasaulyje mirštame ne mes vieni - lietuvių tautos laisvės kovotojai, bet greta mūsų tuo pačiu laiku, kad ir kitame fronto ruože, žūna tūkstančiai geriausių Amerikos, Anglijos, Prancūzijos ir kitų tautų vaikų. Kitais žodžiais tariant, mūsų laisvės kovotojai, kad ir net po 6 metų įtemptos kovos, susilaukė jeigu ne pamainos, tai bent šiokios tokios paramos žmonijos laisvinimo fronte.

Ar 1951 metai atneš laisvę mūsų tėvynei, tiek kartu apvilti nedrįstame spėlioti. Tačiau tiek aišku, kad jie atneš labai daug ka naują ir tuo pačiu sutrumpins anapus geležinės uždangos gyvenančių sesių ir brolių lūkesčius.

Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

Ir skautų organizacija, kuriai Tėvynės ateitis šiandien pirmutinis uždavinys, į Naujuosius Metus žengia viltingai, pasiryžusi juos labiau įprasminti, kaip bet kuriuos kitus. Pradžia jau padaryta: praeitų metų pabaigoje mūsų organizacijos brolių tam tikras skaičius pakeitė skautiškas uniformas į kariškas ir vietoje skautiškų stovyklų pasirinko kariškus poligonus. Fronto ruožas labai didelis, platus ir jie ryžosi ruoštis kovai prieš bolševizmą ten, kur Vakarų pasaulio vadovai jiems nurodys. Netenka abejoti, kad jie mūsų Tėvynės lūkesčių neapvils. Iš savo pusės pirmuosius šio darbo pionierius tegalime sveikinti ir palinkėti stiprybės.

1951 metai ir skautų vadovams stato ypatingus uždavinius. Tikėkime, kad jais bus baigti perilgai jau užsitęsia mūsų vidujinio gyvenimo persitvarkymai ir netgi kai kurie nesklandumai ir bus daroma viskas, kad pačiu trumpiausiu keliu būtų ruošiami nauji skautiški kadrai šiuo kartu jau būsimosios Nepriklausomos Lietuvos skautijai. Mūsų gautomis žiniomis dabartinė padėtis Lietuvoje daugiau kaip liūdna. Taigi ir lietuviškoji skautybė joje bus tiek stipri, kiek stiprūs būsime mes, vadovai, kurie be abejonės pirmieji, išmušus laisvės valandai, būsime ten, kur turime būti.

Skautas niekada, net sunkiausiose aplinkybėse, nenusimena ir nenustoja vilties. Ypač linksmas jis, kai mato tekančią saulę. Mes, kurie gerai pažįstame savo seses ir brolius, žinome, kad jie dabar, kaip bet kada, atsižadės savo dalies Tėvynės reikalui. Jie dirbs iš visos širdies lietuviškam jaunimui, kurio lietuviškumui svetur kalamas grabas. Ir jeigu lietuviškoji skautija sugebės čia atlikti savo uždavinius tautai, tai tada ir mes, skautai-ės, būsime įmūryje nemažą akmenį į Naujosios, gražiosios Lietuvos ateities namą.

"Vyčio" korp! Garbės Narį

Dr. VYDŪNĄ,

netekusį mylimos sesutės, užjaučia ir drauge liūdi

Akademinis Skautų Sąjūdis

Mūsų Tautos Patrijarchui ir korp! "Vytis" Garbės Nariui

Dr. Viliui Storastai Vydūnui

Jo mylimai sesutei mirus, reiškia gilią užuojautą

Korp! "Vytis" Vokietijos Britų Zonos Koresp. Skyrius

VIEN LAUKDAMAS - NESULAUKSI

Prof. Ig. Končius

Įšėjęs skautiškus patyrimus, nematomai bežaisdamas susipažinęs su daugeliu gyvenimiškų reiškinių, nelauktai paugęs, nejučiom įaugęs į baigiančių bręsti savųjų tarpą, tikrasis skautas-vyrtis ir čia, svetur, turi jaustis galįs vesti atsitiktinai susiėjusius tokius, kaip ir pats.

Ne kuris vienas, bet visi tokie. Visas būrys, Visi, kurie susiėjo. Toks susiėjimas turi būti itin gyvas, judrus, lakus reiškiamomis mintimis, švelnus - judėsiais-žodžiais, patrauklus, žiūrint iš šalies, įdomus-masinantis pačius dalyvius.

Gyvenimas dar neįtraukė jo į savo tamsiuosius užkampius (yra tokių gyvenime). Jis žiūri į viską atvirom akim. Nei raižančių dulkių nei griaužiančių pelenų vėjas dar į jo akis neatnešė, neįpūtė. Taip, pašlijusių darbų dulkių, sudegusių-nebegaivių atmestinųjų išgyvenimų pelenų.

Jis skaistus - blaivas. Jis moka - išmano. Jam aiškus žemė-dangus. Jis saugo save, jis kitus mato. Tegu ir tarp savųjų tik akys įprato, savo tikrąją vietą suprato, gyveniman žengti takelį - kelią nužiūrėjo, togu ir ilgai - kantriai stebėjo.

Su savo-kaip namie. Kyla klausimai neša iš [illegible], blaško po aplinką, pagauna kitų namus. Vien namuose siauroka. Kur kaimyno [illegible], kur kaimynų reikalai. Einama platyn - gilyn. Įčiulpia padangė. Tėviškėj tegu ir visas - platus gyvenimas. Tėvynės ribos ima saistytis - pintis su tėviškės ribomis.

Neapsidairysi, kaip į gyvenimą jau išėjęs besąs.

Eik. Ir pats veržkis. Karta kartą stumia. Atžalos kamieną verčia. Reik ryškių-naujų darbuotojų gyvenimo naštos išvargintiems pakeisti. Jie laukia. Bet drovisi, nepažįsta pasišovėlių. Bijo, kad praminti takai piktžolėm neuželtų. Vyčiui tiki. Jo vardas nesuteptas.

Eik, gerasai jaunuoli, eik. Tik ne į pirmininkus iš karto. Mažu pabūk, pasidairyk, kad viskas būtų aišku. Pamažėli viršūnę pasiekęs, ilgai čia išsilaikysi. Neturėsi akybrokštų, bet kuriam galėsi jo vietą nurodyti, nes būsi kiaurai visa kelią pats praėjęs.

Ateitis tavo būt buvus tėvynėj. Ir čia, svetur, ateitis pati prašosi į tavo rankas. Eik į savus. Neapleisk jų subuvimų. Pirma patylėk, paskui įsivarysi.

Dirbtai nenusižemink,-tai bus puikybė. Perdidelis kuklumas juk nebėra dorybė.

Vedamas vadus buvai, dabar pats vėsk.

*

* *

Veltui praleistas laikas yra buvimas, sunaudotas laikas yra gyvenimas.

Young

Ne ką žmogus žino, bet ko jis nori, nusako jo vertę arba menkystę, jo jėgą arba bejėgiškumą, jo laime arba nelaimę.

Lindauer

Fil. Vyt. Stasiškis

IDEALIZMAS IR REALYBĖ

...Mes sugrįšim tėviškės paguost,
Vėl pakelti palenktą jos galvą,
Savo darbo vainiku papuošt.

(I-sios Akad. Stovyklos daina)

Juoduose pasaulio politikos debesyse žaibuoja. Per paskutiniuosius šešetą metų stebėjus Vakarų ir Rytų santykių raidą, girdint abiejų pusių neapykantos pilnas, karštligiškas kalbas apie reikalą išlaikyti taiką, vistik sunku tikėti, kad taika, kiek jos dar yra, ilgai išsilaikytų. Istorijos įvykiai turi savo logišką raidą, savo nuoseklų kelią, kuris vingiuoja, bet niekad negrįžta.

Netenka abejoti, kad Vakarų ir Rytų interesų, siekių ir idėjų grumtynės galutinai bus sprendžiamos ginklu. Dėl abiejų pusių pajėgumo, fanatiškumo ir pralaimėjusiam grėsiančios visiškos katastrofos, kova bus vedama iki baisios paskutiniosios.

O tačiau mes laukiame tos kovos, nes mūsų laukiamas ir tikimas Vakarų laimėjimas reikš pabaigą ir sunaikinimą tos pasaulėžiūros ir sistemos, kuri Lietuvos valstybei ir lietuvių tautai atnešė tiek kančių, nelaimių, ir kuri Lietuvai nęša tikrą sunaikinimą artimesnėje ar tolimesnėje ateityje - jei ji pati tuo tarpu nebus sunaikinta.

Vakarams laimėjus, mums atsiras galimumas realizuoti tą savo pasiryžimą, kurį su jaunatvišku užšidegimu išdainuojame savo dainoje. O tačiau realybė dažnai labai skiriasi nuo idealo. Nenorį realybės matyti idealistai pakelia skaudžių smūgių, kai ta realybė smogia savo visu gyvenimišku kietumu. Mums ta realybė žada būti ypatingai kieta, iš mūsų pareikalausianti visų asmenybės jėgų, mums siekiant įgyvendinti savo idealą - tėviškės galvą pakelti iš vargo į saulę.

Bandykime pasižiūrėti, kokia ta realybė gali būti. Kokia ji tikrai bus, težino Dievas, mes tegalime spėlioti, remdamiesi mūsų žinomais ir sužinomais faktais. Kartu galėsime susidaryti vaizdą, koks didelis ir sunkus darbas visų laukia, iki iš Tėvynės namų bus pašalintos svetimųjų prineštos šiūkšlės ir griuvėsiai ir tie namai bus tiek atstatyti, kad juose būtų gera gyventi.

Didžiausią ateities nežinomąjį dydį sudaro ateinančio karo eiga. Tai yra nežinomasis net ateities kampanijos planuojantiems stabams. Tačiau mes žinome, kad kuone visi kariniai susidūrimai tarpe Europos vakarų ir rytų ėjo per Lietuvos žemę, nes ji yra patogiausiame kelyje. Atrodo, kad ir dabar nebus kitaip. Baltijos sritis britų europinėje strategijoje pastaraisiais laikais buvo reikšminga, nors aktyviais veiksmais ten ir nepasireiškė. Yra pagrindo manyti, kad šia britų pažiūrą, kartu su jų pasaulį dominuojančia padėtimi, yra paveldėję amerikiečiai. Baltijos jūra yra naturalus laivyno ir jo aviacijos kelias į Sovietų šiaurės vakarų sritis. Iš čia patogiausas kelias ir amfibinėms operacijoms į tos pat srities reikšmingus pramonės ir politikos centrus. Patogiausi žemyno keliai iš vakarų Europos į Maskvos sritį eina per Lietuvą.

Sovietai tai žino, ir iš Pabaltijo ateinančios žinios rodo, kad Pabaltijo srityje vyksta intensyvus karinis pasirengimas gintis ir pulti. Liepojoje, Klaipėdoje, Piliavoje įrengtos vakariečių taip bijomų narduomųjų laivų bazės.

Pramonė bus lygiai taip nušeimininkauta, kaip ir žemės ūkis. Vertingesnės mašinos ir įrengimai išgrobti ir išvežti, o likusieji dėl bolševikinio šeimininkavimo visai nusidėvėję. Žaliavos išgrobtos - kiek jš viso likučiai nebus karo metu sunaikinti.

Visą buvusi krašto finansų sistema taip pat bus sugriauta. Atsistatymui tikėtis užsienio kreditų, vargu beteks, nes visas pasaulis bus po karo ūkiniai išsisėmęs ir kreditai bus sunkiai gaunami. Dar maziau tenka tikėtis ko nors iš Marshall'io Plano parama, panašaus, nes šio plano tikslas pirmiausia buvo politinis - pakeliant Europos ekonominį standartą, užkirsti kelią komunizmui plisti. Komunizmui pralaimėjus kara, ir subyrėjus jo valstybei, dings ir svarbiausias tos paramos teikimo akstinas.

Aktualus, bet kartu ir sunkus bus savo valiutos atstatymo klausimas. Čia teks išspresti jos parėmimo klausimą.

Krašto ūkiniam gyvenimui taip svarbus transporto tinklas bus neabejotinai liūdname stovyje. Natūralus Lietuvos išėjimas į jūros kelius, Klaipėdos uostas, šiuo metu yra tapęs stambia nardomųjų laivų baze. Baigiantis II-jam Pasauliniam Karui, jis buvo visai sunaikintas, sovietai jį atstatė ne taikos reikalams. Netenka abejoti, kad Klaipėdos karo bazė pritrauks smarkius oro, o gal ir jūros puolimus, atnešančius nauja uosto sunaikinimą. Ten galima tikėtis net atominio puolimo.

Mūsų jūrų prekybos laivynas jau dabar yra žuvęs, o jis bus labai reikalingas atsistatymui.

Geležinkelių tinklas, išskyrus kelis strateginius ruožus, bus apleistas, riedmenys susidėvėję ar net visai išvežti į Rusiją. Geležinkeliai bus persiųsti į Rusijos kelio ploti, ir todėl netiks vakarų Europos riedmenims. Juos teks vėl skubiai pritaikyti Europos kelio pločiui.

Sauskeliai ir tiltai bus apleisti, nukentėję nuo sunkaus karinio transporto, o daug kur ir visai sugriauti. Suardytas ir ryšio tinklas. Aktuali bus stiprios trumpų bangų radijo stoties statyba, norint užmegsti ryšį su pasaulio lietuviais.

Dėl žemai kritusio gyvenimo standarto ir nekultūringų rusų bei aziatų uznešstos bus nepaprastai išplitusios socialinės ligos (tuberkuliozė ir venerinės ligos), o bendrasis gyventojų sveikatingumas bus žymiai kritęs. Tenka skaitytis ir su bakterinio karo galimumais su visomis baisiomis jo pasėkomis. Tautos sveikatingumui atstatyti bus brangus kiekvienas gydytojas, kiekvienas medikamentų gramas. Didelę problemą sudarys ir visų karo invalidų, sveikatos nustojusių partizanų, buv. kacetų kalinių ir kitų karo bei okupacijos aukų globa ir gydymas.

Viso švietimo tinklo atstatymas bus taip pat sunkus. Per visas okupacijas mokytojai yra labai išretėję, tuo tarpu, jų sveiko prieauglio beveik nebuvo. Keli komunizmo metai jaunimui taip pat bus palikę gydymo reikalingų dvasios zaizdų. Nemaža mokyklų patalpų bus sugriauta, inventoriaus sunaikinta. Pradžioje bus didelė vadovėlių stoka, nes bolševiku leistieji bus visai netinkami naudoti. Teks galvoti ir apie mokymo programų keitimą, jas pritaikant pasikeitusiems gyvenimo reikalavimams.

Teisės srityje pirma stambi problema bus naujos konstitucijos parengimas ir priemimas. Civilinės teisės srityje teks išnarplioti daug susinarpliojusių šeimos santykių, turint galvoje priverstines santuokas su kolonistais ir "erzac-santuokas" tremty. Karo ir okupacijos metu bus žuvusios ištisos giminės, yra išžudyta šimtai tūkstančių žydų, daugybė turto buvo atimta iš teisėtųjų savininkų. Visi šie nuosavybės klausimai turės būti tinkamai išspresti ir sureguliuoti. Ta pačia proga gali kilti net naujos žemes reformos reikalingumo klausimas. Labai platus darbas bus nustatyti karo ir okupacijos meto nusikaltėlius, surinkti jų nusikaltimų irodomąją medžiagą, surasti juos pačius ir juos nubausti. Čia visur bus reikalinga eilė nauju, istatymų.

Joks karas nesibaigia vienu ypu. Po didesnių karų dar įvyksta eilė smulkesnių, vietos, konfliktų. Pabaltijo valstybių buvę santykiai su kaimynais leidžia spėti, kad nevisi pokario klausimai bus visai taikingai ir draugiškai sprendžiami. Todėl, Lietuvos integralumui saugoti, teks skubiai atstatyti savo kariuomenę, ją apmokyti ir apginkluoti. Savo reguliarios kariuomenės būsime neturėję jau ilgesnį laiką, o kartu neturėsime patyrusių jos vadų. Tiesa, bus nemaža Lietuvos vyrų, tarnavusių abiejų pusių kariuomenėse, bet dėl skirtingo parengimo jie negalės tuoj sudaryti vientisos kariuomenės. Teks rūpintis ir buvusių sovietų kariuomenėn paimtų ir vokiečių belaisvių stovyklose atsidūrusių lietuvių išlaisvinimu. Vienas iš aktualiųjų kariuomenės uždavinių bus pašalinti įvairias karo liekanas: išrinkti minų laukus, panaudojant belaisvius, nuardyti vielų kliūtis ir t.t.

Kariuomenė turės talkininkauti ir atkursimai policijai, kuri turės sunkų uždavinį išvalyti kraštą nuo bolševikų viešpatavimo ir karo suirutės priveisto kriminalinio elemento, kurio neabejotinai bus pilnas visas kraštas.

- -

Toks, bendriausiais bruožais skicuojant, gali būti vaizdas, kuri pamatys tie, kurie į Lietuvą grįš tuoj griuvus komunizmui. Vargu, ar tas vaizdas realybėje bus šviesesnis, greičiau tik tamsesnis.

Kaip tenka vertinti Lietuvos atsistatymo šansus? Jie yra neabejotinai geresni, kaip 1918-20 metų laikotarpiu. Tada Lietuva ir jos byla platesniam pasauliui buvo nežinoma. Nebuvo gyvųjų tarpe nei vieno lietuvio, kuris būtų atsiminęs jos nepriklausomybės laikus. Neturėjome savo mokyklas baigusių įvairių specialistų, žinančių krašto reikalus. O svarbiausia, neturėjome žmonių, ragavusių laisvės skonio ir žinančių nelaisvės kartumą. Dabar Lietuva yra tarptautiniai pripažinta, tautų bendruomenėje turi gerą vardą, turi modernią valstybinę tradiciją ir tos tradicijos laikytojus bei tęsėjus. Tai visa žymiai palengvins jos atkuriamąjį darbą.

Vistik, kiekvienas grįžtas turės skaitytis su dideliais sunkumais bei nepatogumais. Maža bus tų laimingųjų, kurie grįžę ras visus tuos, kuriuos paliko - tėvus, brolius, seseris, draugus. Daug tautai ir atskiriems asmenims brangių vietų bus sunaikinta ar sumaitota. Okupacija, karas, tremtis su savo kentėjimais ir vargais bus sudildę žmonių dvasios pajėgas, jų tauriąsias savybes. Bus daug sumaterialėjimo savanaudiškumo, dvasinio nusmukimo atvejų. Bus atvejų, kad iš rytų ir vakarų grįžę broliai nesupras vienas kito, kad daugiau nelaimių pakėlęs jus pagieža ją mažiau pakėlusiam. Bus kerštavimo, asmeninių sąskaitų suvedinėjimo. Bus ir suamerikonėjimo, suaustralėjimo ir kitokio nublukimo pasireiškimu.

Tuo tarpu, visi tie, kurie dirbs Lietuvos atstatymo darbą, turės turėti prieš akis didį krikščioniškojo žmoniškumo idealą, nes vadovaujantis tuo idealu bus galima greit ir sėkmingai užgydyti materialistinio bolševizmo paliktas žaizdas. Turės būti paliktos nuošaliai asmeninės, partinės ir kitokios praeities bei dabarties "sąskaitos" bei "nuodėmės". Labai atsargiai turės būti sprendžiamas ir okupacijos meto "nuodėmių" klausimas, turint galvoje, kad daug tų "nuodėmių" bus įvykę bolševikams prievartaujant. Lietuvių lengvapėdiškai pralietas lietuvių kraujas ar pasėta tarpusavio neapykanta nesudarytų tvirto ateities pamato!

Kokia bebūtų karo eiga, bet pirmieji keli metai atsistatančioje Lietuvoje bus kieti ir sunkūs. Kiekvienas turėsime duoti daug, labai daug, gaudami sau vos tai, kas reikalinga gyvybei palaikyti. Teks pamiršti visokius civilizacijos patogumus, gyvenimo malonumus, o tenkintis kukliausia pastoge, paprastu rūbu, duonos kąsniu. Lietuvos partizanai savo leidiniuose yra deklaravę, kad visuomeninė našta ateity turės būti ne vien ant ūkininko pečių - socialinio gyvenimo sudemokratinimas turės būti žymiai gilesnis, kaip jis buvo ligšiolinis.

Todėl negalime tikėtis, kad ateities Lietuvos visuomeninė struktūra atsistatytų visai tokia pat, kaip ji buvo iki 1940 metų. "Minkštų fotelių", "šiltų vietų" laikai, atrodo, bus nebegrįžtamai praėję. Neabejotina, kad tie, kurie Lietuvon grįš "vadovaujamų vietų užimti", pasijus nusivylę ir, gal, grįš į "sunkią" tremtį... Ateities Lietuva bus reikalinga pirmiausia tų, kurie ieškos sau pareigų ir naštos, o ne teisių ir patogumų.

Kam visa tai minėti, kam reikia kelti tokį pesimizmą? Būdami akademikai, turėdami išvystytas proto galias, mes juo vadovaujamės gyvenimo kelyje ir tą gyvenimą formuojame. Mes negalime sau leisti prabangos, vienokių ar kitokių tujausmų veikiami, užsimerkti prieš to gyvenimo sudėtines daleles - faktus. Turime operuoti jais tokiais, kaip jie yra, nes jų pakeisti mes negalime. Mums tie gyvenimo faktai yra kieti, bet žinodami juos tokius esant, mes mokėsime ir pasiruošime juos atitinkamai sutikti.

Tai yra skautiškasis budrumas nebe mokyklos berniuko, bet gyvenimiško akademiko - šviesuolio gyvenime.

Gyvendami svetur pamatėme ir pajutome, kad nevisi ir nevisad galime būti laimingi skaniu kasniu ar švelniu rūbu. Pamatėme, puse pasaulio apkeliavę, kad dvasios šilimą ir laimę galėsime pajusti tik Lietuvoje, kad vienoki ar kitoki dvasios narkotikai vidaus balso negali visai nutildyti.

Artimiausia ateitis grėsminga, tolimesne kieta, bet - ten mūsų pareiga ir tikroji šio gyvenimo laimė bei misija. Ten yra mūsų tikroji ateitis.

KOKIAME AMŽIUJE GALIMA SUSIŽIEDUOTI

Santrauka iš "La Route"

Pilnas atsakymas į šį klausimą priklauso nuo kitų dviejų teisingų atsakymų į kitus du klausimus: "kokiame amžiuje galima vesti" ir "kiek laiko galima būti susižiedavusiu". Į pirmą negalima atsakyti kokiu nors numeriu, bet atsižvelgiant į gyvenimo realybę: norint turėti teisę vesti, reikia būti pajėgiam, išlaikyti žmoną medžiagiškai ir morališkai, kadangi ji turės remtis pastoviu žmogumi, kuriuo negali būti nesubrendėlis. Į antrą klausimą kunigas Joly - šio straipsnelio autorius - atsako, kad idealas būtų nuo 3 iki 6 mėnesių, kadangi "susižiedavimo laikas yra nepastovios lygsvaros stovis, kuris pats iš savęs nereikalauja būti pratęsiamas". Bet įvairių pavojų, taip pat ir nervams šioks ilgesnis periodas gali turėti neigiamos įtakos. Yra ir kitų neigiamų savybių: po ilgesnio laiko jaunuoliai gali per daug lengvai pakeisti abipusius santykius ir todėl tik moterystė įgalina ši pavoju pašalinti.

Išvada: meilė yra visiškas priėmimas kita būitimi ir tuo pačiu visiškas savęs atsidavimas kitai būičiai. Persiėmimas ir atsidavimas suponuoja savos asmenybės įgyvendintą vienumą-realizuotą-, tai yra ji nebūtu ta, kuri "ieško pati savęs". Jog nėra galima tuo pačiu metu būti subrendusiu vyru ir jaunuoliu, kuris dar bręsta, formuojasi. Aišku, kad tik pirmasis gali būti atsakingas jaunos moters atžvilgiu.

Collegą

senj. VYTAUTĄ LAPATINSKĄ
ir
senj. ALICE GERKYTĘ,

sukūrusius lietuvišką, skautišką šeimą, nuoširdžiai sveikiname ir linkime saulėto gyvenimo.

Korp! "VYTIS" Urbanos skyrius

– Užsidėk savo kuprinę. Per ją tu pajusi, kad kelias yra kietas, bet ji tau išlaikys lygsvarą ir tu eisi keliu.

– Paimk šią kelionės užrašų knygutę. Į ją įsirašyk savo pastebėjimus, džiaugsmus, kovas. Į ją aš tau įrašiau keletą žodžių.

– Užsidėk šią skrybėlę, kuri aiškiai visiems parodys, kad tu esi Belgijos Katalikų Skautų Federacijos narys.

– Dabar tu eik. Kelias tavęs laukia.

– –

– Kunige Kapelione, palaimink aš išvykstu.

– Prieš palaimindamas, aš noriu tau įteikti šį kryželį. Tai bus tavo išvykimo kryželis visuose tavo keliuose, tavo palapinės kryžius, tavo stalo, tavo darbo kryžius. Kad jis taip pat galėtu būti kryžius tavo sugrįžimo į Amžinybės Namus. Būk krikščionis. Būk antrasis Kristus. Kur tu praeini – sėk džiaugsmą, nešdamas savo kryžių, nes tai yra kryžiaus medis, per kurį Kristus gražino pasauliui džiaugsmą.

– Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper.

– Amen.

– Eik linksmas ir kryžiaus ženklo lydimas.

– Eilės prasiskiria ir naujasis keliautojas išeina į kelią 24 valandoms. Būrys gieda Keliautojų himną.

"Directions de Route Federation des Scouts Catholiques", Bruxelles, 1940, pusl.55-56.
Vertė jun. P. Dauknys.

NAUJOS KNYGOS

Dr. Steponas Kolupaila – NEMUNAS. Lietuvių Katalikų Spaudos Dr-jos leidinys. Chicago, Ill., 1950 metai, 238 pusl. Su iliustracijomis ir žemėlapiu. Viršelis dail. Vlado Vijeikio.

Kas Europos ir Amerikos kontinentuose nežino mūsų tautos didžiojo mokslininko prof. Kolupailos?! Jo vardas įrašytas daugelyje pasaulio hidrologinės literatūros leidiniu. Jo šios srities veikalai yra puikiausiai paruošti, išsamūs ir moksliški. Džiugu, kad šia proga mielas Profesorius patiekė gerą pluoštą populiaresnės medžiagos apie mūsų taip brangia upe, jos apylinkės. Skaityti "Nemunas" miela: skaitai lyg įdomu romaną ar istorine apysaka. Mikli autoriaus plunksna skaitytojui atidaro Lietuvos gražiosios gamtos lobių nemažą dalį, keletą valandų tremtini lietuvį pavedžioja po kraštą, kurį turėjome laikinai palikti. Ačiū Ger. Profesoriui, kad jis suteikė mums tokią galimybę.

Dar maloniau, kad prof. Kolupaila čia yra kur kas savesnis, kaip kiti autoriai: jis mūsų or-jos garbės narys, skautininkas, nepamirštamų skautiškų kelionių Nemunu organizatorius. Broliai ir sesės skautai, savo gimtosios žemės mylėtojai, tikėkime, visi noriai perskaitys ir geriau pastudijuos šį puikų leidinį. Labai gaila, kad knygos leidėjai (kiek girdėti ne autorius...) iš autoriaus lobyno patiekė vos vieną kitą nuotrauką. Tikimės sulaukti antros laidos, daug gražiau išleistos ir puikiai iliustruotos.

Br. K.

— * — * —

Aš galiu viena diena tūkstantį pakelti į kilniuosius ir riteriais padaryti, bet nesu toks galingas, kad per tūkstantį metų galėčiau vieną mokslininką padaryti.

Karalius Sigismundas

UŽSIENIO SKAUTŲ SPAUDOJE PASIŽVALGIUS

Surinko: senj. A.N., Italija

Širdies žodis universiteto laiptais žengiantiems.
"Laiškas imatrikuliacijos proga" iš Belgijos vyr. skautų laikraščio "Carrefour".

Kada tu daugiau ar mažiau triumfuojančiai persiritai per abitūros egzaminų slenkstį ir jau esi "pribrendęs" universitetinėms studijoms, tau atsiveria durys į palaimintą studento gyvenimą.

Jau busi tikriausiai gavęs mokslo programas, pamokų tvarkaraščius ir gal būt jau turėjai laimės užmegsti eilę draugysčių su universiteto "collegomis". Po keletos dienų jausiesi ir manysi, kad ir kiti tave laiko senu aukštosios mokyklos vilku.

Bet ka gi tu dabar darysi?

'Paklausyk ką noriu pasakyti: tu gali praleisti 7-8 metus universitete visai nieko nematydamas kas dedasi tavo aplinkumoje, maiškiodamas nosies virš savo kurso akiračio, gal but, nei karto savęs nepaklausdamas, kur buvai. Žinoma, tu dabar esi laisvas ir tavęs nevaržo jokios kontrolės bei regulos: šalin tad tėvai ir profesoriai, tegyvuoja laisvė!

Neužilgo tu privalėsi suprasti, kad universitetas nėra profesionalinė mokykla. Žinoma tu atėjai čionai su tvirta valia dirbti kokio nors idealo realizavimui: gal būt, tu nori tapti inžinieriu, gydytoju, advokatu etc. Šiam tikslui pasiekti tu ieškai draugų-bendrakeleivių, su kuriais tau atrodo būtų lengviau baigti šia aukstąją mokyklą, apvainikuojant visą vargą ir triūsą laurų vainiku. Bet, labai gaila, tu sutiksi daug tokiu, kurie labai retai tekalba apie studijas, išskyrus kelių savaičių ar mėnesių priešegzamininį laikotarpį, kada tuo tarpu gatvės ir barai yra pilni dykinėjančių studentų.

Vis dėl to nežiūrint įvairaus tavo draugų elgesio, tu negalėsi jais sekti, o privalai nusistatyti rimtą studijų programą ir racionalų laiko paskirstymą. Ir šios tvarkos turėsi sąžiningai laikytis, jei nori jau šiandien būti tikras tavuoju pasisekimu.

Universitetas yra subrendusių žmoniu mokykla. Ji formuoja savo auklėtinius tik tokiu mastu, kokio nori patys studentai. Tikiu, kad tu galėsi praplėsti "savąjį pasaulį" lankydamas kolegas, kartais net kitus fakultetus, laisvu laiku naudamas į kitų mokslo sričių pratybas, trokšdamas turėti visos tave supančios aplinkos sintetinį vaizdą.

Pamatysi savo suolo draugus keičiant fakultetus. Tai bereikalingas laiko gaišinimas ir yra jų nesubrendusio charakterio žymė.

Reikia taip pat logiškai sutvarkyti visa savo "visuomeniškąją veiklą", visada pirmon vieton statant tiesiogines studijas. Visų pirma taigi, profesinę formaciją ir tai, kas yra tavo studijoms reikalinga - paskaitos, konferencijos, mokslinės knygos - paskiau domėkis socialiniais klausimais, kurie yra tau didelės svarbos, nesvarbu kokią karjerą būtumei pasirinkęs: likusį laiką pašvęsk bendrajai kulturai: laisvalaikiui, teatrui, koncertams...

Jei tau dar liko kas pasirinkti, tai vieno nepamiršk t.y. religijos. Reikia juk mokėti suprasti tikejimo tiesų saryšį su įvairiomis intelektualinėmis disciplinomis.

Tu tiki skautybės idealais ir jais gyveni; neabejoju, tu savo pareigą atliksi.

Tėsiu Pasaulyje...

V. Sktn. D. Kesiūnaitė

SKAUTININKIŲ IR VYRESNIŲJŲ SKAUČIŲ BENDRŲ SUEIGŲ PRASMĖ

"Neringos" skaučių tunte vyksta skautininkių ir vyr. skaučių draugovės glaudus bendradarbiavimas. Tai vienos, tai kitos imasi iniciatyvos sukviesti ir pravesti bendras sueigas. Tokios sueigos, kuriose susirenkam mes suaugę, mėlynais ir žaliais kaklaraiščiais, turi tris pagrindines prasmes: mums pačioms, skautybei ir Lietuvai.

DALYVĖMS. Kiekviena iš mūsų atėjusi ir pamačiusi gausų būrį savo idėjos draugių , pirmiausia išgyvena džiaugsmą. Mūsų daug! Čia susirinko patiės pajėgiausio amžiaus I8-50 mergaitės ir moterys .Mūsų tarpe vyrauja glaudus jaunesnės ir senesnės moters bendravimas, nenutrūkstamas ryšys tarp atėjusios į gyvenimą ir išeinančios iš gyvenimo kartos. To džiaugsmo pasisemti atėjome į tokią sueigą. Juk taip mažą to džiaugsmo mums svetimoje aplinkoje, neįprastame didmiestyje, kimšte prikimštame namukų lyg degtukų dėžučių.

Atėjome į sueigą atsigaivinti dvasioje.Likimo toli nublokšti nuo savo krašto, mes tapome turtuolių-milijonierių exploatuojamoji medžiaga,-taip medžiaga! Vienodai taip exploatuojami, kaip ir jo fabriko mašinos. Kad ir kaž kaip mes spiriamės, pasyvioji aplinka uždeda savo antspaudą ant mūsų veido išraiškos, į mūsų akių žvilgsnį, mūsų judėsius, laikyseną, kalbą. Viskas tampa fabriko užantspauduota. Kiekviena iš mūsų paskirai nepajėgs atsispirti jos dvasinį gyvenimą naikinančiai fabriko įtakai. Jis išvargina, jis daro mus apatiškais, indiferentais, abejingais grožiui ir gerui. Grįžti namo, permeti akimis laikraštį, paklausai džazo muzikos, gal nueini "Downtown", pasižvalgyti po krautuves ar kiną, ypač kur galima išlošti I000,-Ir... tai viskas...

Vienos iš mūsų jaučia stipriau kaip miršta mūsų dvasinis gyvenimas, kitos silpniau, o trečios visai net nejaučia ir duodasi lengvai įtraukiamos į tą baisųjį liūną.

Iš pasakyto seka, kad susirinkusios skautininkių ir vyr. skaučių bendrose sueigose mes surandame progą atsigauti dvasioje ir pasisemti jėgų kovai už savo dvasinį gyvenimą.

Kiekviena iš mūsų turime savyje šio to gražaus, vyresnės patyrimo, ryžtumo ir žinių , jaunesnės entuziazmo ir džiaugsmo. Tai ir susirenkam pasidalinti; pasisemti to, ko kiekvienai iš mūsų trūksta.

SKAUTYBEI. Šios sueigos turi didelę prasmę ir pačiai skautybei. Mes išaugusios iš vaikų amžiaus galėjome pasitraukti iš skautiškų eilių. Bet to nepadarėme, nes mūsų duotas įžodis, mieli skautiško gyvenimo prisiminimai neleidžia mums nuo skautybės atitrūkti.

Mes visos, vienos visai samoningai, kitos dar to nesuvokdamos stengiamės perduoti jaunesnei už mus kartai skautybę tokią, kokia ji buvo sukurta nepriklausomoje Lietuvoje ant Gedimino kalno, tokią, kokią ją palikome savo krašte, ištobulintą, lietuvišką, būdingą mūsų tautai, sutvirtinta kankinimo ir mirties už savo kraštą ir tikėjimo aukomis, papuoštą, pražydusiu gražiu lelijos žiedu ir žalia ruta.

Kiekviena iš mūsų jaučia, kad žiaurusis karas pajudino visas pasaulio vertybes. Jos susiūbavo iš pamatų nuo išdidžių ir plėšrių žmonių užsimojimų. Neabejotina, kad kartu nukentėjo ir skautybė. Mūsų sueigų uždavinys yra išlaikyti skautybę tokią, kokia ji turi būti, sustiprinti ją, neleisti jai nužengti nei vienu laiptu žemyn ir prisitaikyti prie žemesnio moralinio lygio, kuris šiandien laikinai turi persvarą. Renkamės tam, kad savo idealą iškeltumem. Aukščiau ji keldamos pačios pakilsime.

LIETUVAI. Ir pagaliau mes būriamės tam, kad pilnumoje įgyvendintumėm skautybės šūkį: "Tarnauti!" Tas tarnavimas vyr. skaučių ir skautininkių turi tapti realus, gyvas. Apgailėtinas yra krikščionis, ar bet kurios kitos konfesijos žmogus, kuris nesilaiko savo religijos, kaip kad įprasta mūsų tarpe vadintis nepraktikuojančiais katalikais. Apgailėtinas yra lietuvis, kuris savo tėvų kraštui neskiria nei dalelės savęs, paskendęs dolerio karštligėje, ar vaikydamasis pigių ir abejingos prasmės prabangų. Pagailėtina skautė (vyr. skautė, skautininkė), kuri netarnauja gyvais darbais Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Šiandien mūsų tarnavimui platus laukai:

1. Likę Vokietijoje seneliai ir ligoniai,
2. Įstrigę Belgijos kasyklose mūsų tautiečiai,
3. Diepholz'o gimnazija,
4. Lietuvos atvadimo organų parama,
5. Ir čia pas mus-mūsų mažieji.

Tokiose sueigose mes bendrai iškeliame įvairius tam gyvam tarnavimui sumanymus. Tos, kurios neturite savyje tų sumanymų, neikite atstupčia, nugalėkite savyje pasyvumą ir tinginį bendram reikalui, prisidėkite kuo tik galite. Didžiausia pagarba yra toms, kurios gyvu darbu prisideda prie mūsų kolektyvinio tarnavimo. Jei tu to negali--prisidėk atiduodama dalį savo uždarbio. Negali?, - prisidėk žodžiu, nuotaika.

Skaudžiai nusideda iš mūsų ta, pro kurios lūpas veržiasi tik neigiami posakiai: "Ne, man nesinori, neapsimoka, neįdomu." Kiekvienas teigiamas darbas turi naudos. Gyva pagalba kiekvienam lietuviui virsta tarnavimu T ė v y n e i . Kristus mus moko: daryti gera artimui, pagirdyti ištroškusi, pavalgydinti išalkusi ir įsakmiai pabrėžė: Darydamas gera jam, darai tuo pačiu man. Kiekvienas geras darbas yra gyvas tarnavimas artimui, kuriuo mums yra kiekvienas mūsų tautietis. Darydami savo tautiečiui gera, mes tuo pačiu tarnaujam KRISTUI IR LIETUVAI.

IŠVADOS. Skautininkių ir vyr. skaučių bendros sueigos turi trejopa prasmę:

I. Dalyvėms:
   1. jos suteikia džiaugsmą,
   2. jose mes atsigauname dvasioje,
   3. ir semiamės jėgų savo dvasiniam gyvenimui.

II. Skautybei:
   1. per jas mes glaudžiai bendraudamos vyresniosios perduodam jaun. lietuvišką skautybę.
   2. išlaikome bendromis jėgomis skautybės idealą tinkamoje aukštumoje.

III. Tėvynei:
   1. jose mes būriamės bendram tarnavimui savo tautiečiui, o per jį DIEVUI ir TĖVYNEI.

ĮŽENTORĖS ĮŽODIS

Sktn. S.Stasiškienė

Pagaliau atėjo diena, kurią ir aš tapsiu pilnateise Stud. Skaučių Dr-vės nare. Jau esu vyresnioji skautė, jau ryšiu mėlyną kaklaryšį, bet tai dar ne viskas...Šiandien jau turėsiu tikrosios narės spalvas, gausiu ant kepurės baltą lankelį, jau niekas manęs nebevadins "fukse". O iškilmingais momentais per petį užšidėsiu juostelę ir dar prisisegsiu ženkleli - tai tikrosios narės akademinė uniforma.Šiandien užšivilksiu paradinę stud. skaučių uniformą, kuri jau guli išprosyta.Tai yra skautiškoji uniforma su jos ženklais, plius Stud. Skaučių Dr-vės kepuraitė, spalvos ir ženklelis.

Visos linksmos susirinkome prie Vyriausiojo Skautų Štabo, Nepriklausomybės aikštėje Nr. 4. Rikiuotėje nuėjome į Studentų bažnyčią. Iškilmingos šv. Mišios, šv. Komunija, per korporacijų vėliavas net altoriaus nematyti.Prof. kan. B.Česnys pasakė mūsų šventei pritaikytą pamokslą. Kokios išdidžios pasijutome! Kūno Kultūros Rūmų salėje iškilmingas posėdis. Daug svečių, daug bičiulių. Posėdį pradėjo Draugovės pirmininkė Ona P., kviesdama prezidiumą užimti vietas. Už prezidiumo išaugo vėliavų miškas. Kiek kalbų, kiek sveikinimų! Kalbėjo Vyriausioji Skautininkė Sofija Čiurlionienė, Vyriausias Skautininkas J. Šarauskas, prof. Končius, prof. Kolupaila ir daug kitų. Aš nekantriai laukiau vieno posėdžio punkto - kandidačių kėlimo į tikrąsias nares. O taip širdis šokinėjo, net bijojau, net bijojau, kad švilpukas nepradėtų kišenėje švilpti... Pagaliau atėjo ir ta minutė.

Išsirikiavome prie lango tarp prezidiumo ir salės. Apeigas atliko Vyr. Sktn. S.Čiurlionienė, Dr-vės pirmininkė Ona P. ir kandidačių vadė Marija P. Gavome kepuraites su tikrosios narės spalvomis, juosteles ir ženklelius.Žodį tarė Vyr. Skautininkė irkandidačių vadė, kuri su mumis atsisveikino, išleisdama mus iš po savo sparno. Mūsų, jauniklių, vardu kalbėjo Milda K. pasižadėdama neapvilti senjorių pasitikėjimo, priimant mus į savo tarpa. Labai laimingos, labai išbučiuotos grįžome į savo vietas. O čia mūsų globėjos pasitiko mus su gėlėmis, dovanomis, bučkiais. Ak, kiek laimės, kiek saldybės, kiek plojimų!

Diena buvo tiek šviesi, kad ir šiandien skaisčiai šviečianti Australijos saulė jos nenukonkuruos.

* * *

Dievas moterį sukūrė ne iš vyro galvos, kad ji jam įsakinėtų ir ne iš kojų, kad ji jam vergė būtų, bet iš jo šono, kad ji būtų arti jo širdies.

Talmudas.

Tavo išmintis tebūnie išmintis žilų plaukų, bet tavo širdis tebūna nekaltos vaikystės širdimi.

Schiller.

SKILTININKE, DŽIAUGSMO DRAUGE

- Koks tyras skauto džiaugsmas skleisti laimę aplink save, būti viso pasaulio mažuoju draugu.

Iš vieno skilt. dienoraščio.

Šv. Petro bazilikoje Romoje yra iš balto marmuro iškaltas žavus glainuojantis angelas. Jo žvilgsnis paskendęs dangiškos laimės sukury, pirštai vos liečia gitaros stygas. Piligrimai ilgai gėrisi tuo nuostabiai gyvu Mykolo Angelo kūriniu.

Prisiminimuose iškilo kitas vaizdas. Temo. Nedidelė skautų skiltis grįžo iš iškylos. Atrodė, kad per dieną buvo gerai prisibėgioję. Iš lėto jie kopė vieškeliu į kalvelę, nuo kurios viršaus buvo matyti tūkstančiuos šviesų paskendęs Šiaulių miestas. Skiltininkas užtraukė naują žygio maršą "Du broliukai kunigai". Atgijo berniukų energija ir sutartinas bendras žingsnis lydėjo lyg pulko būgnas skriejančią dainą.

Pavijo dvi moteriškės, traukiančias sunkų vežimėlį.

-Labas vakaras, mamytės! pavargote betraukdamos. - Ir skiltininkas su skautais kuprines sudėję ant vežimuko, linksmai klegėdami, pasileido žingine į miestą.

- Ką jūs ponaičiukai vargsite,- dar bandė moterėlės atsisakyti, nors širdyje labai džiaugėsi nelaukta pagalba, o "Žirgų" skilčiai tai buvo tiesiog iš dangaus nusileidusi proga geram bendram darbeliui.

Už gero pusvalandžio priemiesčio gatvės išskyrė jaunuosius draugus, o dvi neturtingos motutės buvo dėkingos ir pilnos džiaugsmo:

- Tai balandėliai, kad jums Dievas gerą sveikatėlę duotų. Ne tik užvadavo, bet ir "padainiavo" kaip tikri Lietuvos kareivėliai.

Ko berniukai laukia

Berniukas yra didelis svajotojas. Tai ką jis mato, girdi ar skaito, ką jis randa didingo ir žavinčio, tą jis nori pats išgyventi; pamėgdžioti. Jo laki fantazija mėgsta tikras ar sugalvotas istorijas, kol jos atrodo tikėtinos ir galimos. Skiltininke, tik duok jam minti ir jis miška įsivaizduos kaip džiungles, tuščius laukus kaip dykumas, augštas pušis kaip palmes, ar juros svyturius.

Berniukas pamegdzioja. Jis pamėgdžioja viską, gerą ir blogą. Kas tik atrodo "vyriška", jis tuojaus stengiasi pamėgdžioti. Jis greitai išmoks "per danti" nusispiauti, kadangi krepšinio rungtynėse matė tą žaidėją taip nusispiaunant, kuris kamuolį bematant įmesdavo į krepšį. Aš mačiau, kaip berniukas pamėgdžioja kunigą. Jo veidas tada rimtas, lūpos šnabžda jo paties sugalvotus paslaptingus žodžius.

Berniuko pamėgdžiojimas nėra teatro artisto vaidinimas. Berniukas pastebėtą sau "dideli" dalyką išgyvena pats savyje. Šį pamėgdžiojimo troškimą pastebėjo Lordas Baden Powell'is ir skautizme įkūnijo riterio ir indėno romano išgyvenimą. Skautizmas suteikia berniukui tūkstančius progų veikti kaip veikia riteriai ir tikėti save tokiu esant.

Skiltininkas, kuris supranta ši reikalą, nesistebės, kodėl berniukai taip megsta žaidimus ir nuotykius. Bet tuo dar nenoriu pasakyti, kad visi berniukai yra tik nuotykių ieškotojai, bet aš tikiu, kad ši nuotykių dvasia yra jiems ieškojimas ką nors naujo, ko jie iki šiol nežinojo.

Berniukas nori veikti.

Berniukas, kuris pirmą kartą rūko užsidaręs "tualeto" kambarėlyje, išttikrųjų nori ne vien tik pamėgdžioti savo tėvą, bet ypač jis nori pažinti cigaretės skonį, jis nori žinoti "kaip rūkoma".

Šis nuotykių dvasios paslaptingas jausmas yra vienas iš pačių žymiausių motyvų, kuris berniuką atveda į skautų eiles. Jis jaučia savyj augančias vis naujas jėgas ir ieško progų jas išbandyti. Mes suteikime jam progų.

Bet berniukas jaučia ne vien tik savyj kylančias jėgas, jis jaučia ir savo sugebėjimą. Jo troškimas veikti kartais nueina į tikrą pavydą savo vienmečiams. Jis nori įrodyti savo pajėgumą ir sugebėjimą.

Broli skiltininke, nepraleiskime progų, negesinkime ir neleiskime šiai liepsnai blėsti. Mes privalome kiekvienam skautui suteikti būdų, kad jis "parodytų ką gali", nuo to momento kada jis pajaučia ir kada mes pastebime, kad jis gali šį tą. Duokime jam atsakingumo!

Iškylaudamas tu pastebi, kad tavo "žiogelis" ne pėr daug drąsus. Kodėl tau jį nepasiųsti pas ukininką, kad atneštu geriamo vandens? Tremtyje esant jam bus puiki proga susikalbėti svetimoj kalboj ir susipažinti su nepažįstamu žmogum ir jį maloniai nuteikti.

Tu pastebi, kad tavo skauto neišlavintas balsas. Kodėl tau su juo kartu neįmituoti įvairius paukščių garsus ir jį paprašyti, kad velesniai sueigai išmoktų solo padainuoti trumpą dainelę? Taip jis net pats nejausdamas išlavins savo balsą!

Sužadinkim, įkvėpkim, kad berniukas atrodytų, kad tas visas gėris eina iš jų pačių, kad jie patys nori būti geri, išprusę. Skiltininke, lavink savo skautus.

Pažinimo troškimas

Berniukas nuolatos ieško ką nors išmokti ir pažinti. Tu pats, broli skiltininke dažnai pastebi, kaip dažnai jie klausia "kodėl", "kaip", "iš kur". Šitame amžiuje taip pat dažnai atsitinka, kad savimeilė jo širdy ir nuslopina klausymą ant lūpų. "Nejaugi aš vis nežinau ir nežinau. Mane palaikys vaikigaliu, kuris dar nieko neišmano".

TAU, broli skiltininke, atskleisti tai ką tavo berniukai norėtų žinoti, ka jie norėtų pradėti. Kokie jie linksmi kai po gerai pavykusios sueigos jaučia ką "naujo" išmokė. Kai tau pačiam kas pasakoja kokią fantastinę išdaigą, ar ne tavo pirmasis noras pakartoti ją savo draugams? Kada tu pats išmoksti naują "fokusą" su kortom, ar tą neskubi kitiems parodyti?

Tavo skautai yra tokie pat. Jie yra laimingi ir didžiuojasi išmokę naują mazgą, naują žaidimą, kartu įkėlę inkilą. Jie taip pat džiaugsis išgirdę didvyriškąjį Dariaus ir Girėno transatlantinį skridimą per Atlantą. Jie įdomausis motorų veikimu, gėrėsis bažnyčios stiliumi ir altorių paveikslų gražumu.

Galima beveik pasakyti, kad viskas jiems patiks ka, jie dar nebuvo skaitę, kas jiems "nebuvo atspausdinta", kas padidina ju, žinojima. Atitikime šiai berniuku, panėgdžiojimo dvasiai, leisdami jiems įkūnyti didvyrius. Suraskime vis naujus būdus ka, naujo "daryti".

Tai yra pagrindinės sąlygos sėkmingam skiltie gyvavimui, nes skiltis gyvuoja žaidimais, nuotykiais, džiaugsmu, paslaptim, nuoširdumu, broliškumu ...

(Bus daugiau)

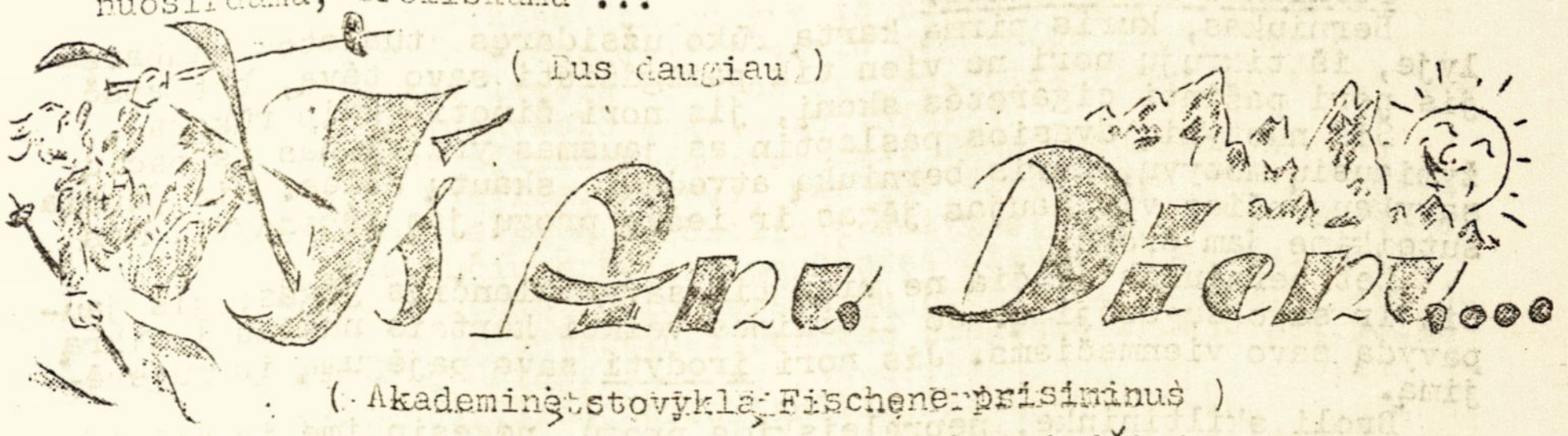

(Akademinė stovykla Fischeneprisiminus)

Tai atsitiko netolimoje praeityje, dar nindžiojant Vokietijos žeme. Berods, 1947 metams žengiant į amžiu, karalystę, į ASS stovyklą Fischen'e suvažiavo junjorai, senjorai, filisteriai su žmonomis ir be ju. Kai kurie stovyklautojai atsivežė būsimąsias. Iš pradžiu viskas buvo kuo geriausioj tvarkoj. Viskas vyko pagal planą. Jautis jau buvo sudorotas tik kieme mėtėsi viena, kita jo kanopa.

Stovykla prasidėjo tuoj kaip tik visi suvažiavo. Dienotvarkė buvo iš anksto numatyta ir griežtai vygdoma. Desės virė, o broliai "taše". Patiekalai buvo tie patys iš ryto, pietums ir vakarienei: jaučio kaulų sriuba su kruopomis, gi vakarienei be ju. Stovyklos tikslas buvo pasidžiaugti snieguotomis kalnu, viršūnėmis ir pasislidinėti. Čia daugiausiai ir suvažiavo patyrę slidininkai. Gaila, kad dvi dienas teko ieškoti sniego, nes aplinkui buvo per daug žalia. Po keliu, dienu, pasnigo ir tuoj visiems ant koju, atsirado slidės. Kadangi daugelis šiame sporte turėjo nemažai patyrimo, tai iš karto pradėjo slidinėti su figūromis. Kiekvienas darė vis kitoniškesni ir įdomesni nuneri. Jei vienas pavažiaves žingsni, dešinėn, žingsni, kairėn ir du atgal, tai kitas padarydavo abu šuolius iš karto ir finiša, pasiekdavo ramiai gulėdamas ant nugaros. Kitas vėl, pradėdamas starta, atsigulęs ant pilvo ir bešliaužydamas persiversdavo per galva. Kiti visai neprisilaikydavo nustatytu taisykliu ir taip staigiai keisdavo figūras, kad nebuvo galima spėti įžiūrėti, kuri "solidniausia". Viskas baigdavosi laimingai. Po visokiausiu triūku, į stovykla, grįždavom su rankomis ir su kojomis.

Vakarai buvo už vis labiausiai laukiami. Vakarinės programos pradžiai "Bink" užtraukdavo "tradicine" "guli kūdroje lavonai"... o Audrio ir Broniaus "sumuštinis" paliesdavo beveik kiekviena, stovyklautoja, kuri ne ta akimi mirktelėdavo, ar kuris perdaug įsimylėdavo, ar persivalgydavo. Niekas nepagalvojo, kad ši taip nuotaikinga stovykla gali pasibaigti. Berods stovyklautum dar ilgai ilgai; visu, nuotaika buvo taip pakili, išskyrus tik barzdota, "tėveli", kuriam labai sunkiai sekėsi pakliūti į vaidintojus Juozapo šviesiausiojo rolėje.

Žinoma jo nepaprastas ryžtingumas ir repeticijų lankymas suteikė proga sėdėti ant dvigubai mažesnio asilo ir joti pro ziūrovus. Būtume ir toliau linksmai stovyklavę, bet vieną naktį virtuvėje pradėjo kažkas vaidentis. Visi subruzdo, kas tai galėtų būti? Susirūpinimas pasiekė gan aukšta laipsnį. Sesės davė pasiūlymą baigti stovyklą, nes girdėjusios, kad tame name vienas slidininkas mirė staigia mirtimi, grįžęs iš kalnų su nepaprastu apetitu... Filisteriai tuoj padarė extra posėdį ir nutarė stovyklą pratęsti dar keliom dienom, o į vaiduoklį nekreipti dėmesio. Kai kas pasiūlė vaiduoklių kilmę ištirti mūsų dvasiškiams. Kas daryti? Pagaliau burtų keliu buvo paskirti du senjorai nakties vaiduokliui sučiupti. Taigi taip ir atiteko ši laimė man su broliu Vaidevučiu.

Kada pradėjome savo sunkią pareigą, išgirdau tą pati mėtomų į kubilą akmenų bildėsį. Po kurio laiko vėl buvo tylu ir aš jau buvau bepradedas snausti. Staiga pajutau svetimą kumštį pašonėj ir trumpą įsakymą:"Klausyk ir nekvėpuok!" Kaip nekvėpuosi, jei širdis plaka dvigubai greičiau. Truputį pasiginčiję kas pirmas, pradėjom lipti laiptais žemyn. Juo arčiau virtuvės durų juo ryškesnis girdėjosi bildesys. Pažiūrėjom pro rakto skylutę,- tamsu. Girdžiu kad mano kolega kažką šnibžda. Supratau reikalą ir pasekiau jo pavyzdžiu. Po to tvirtai susikabinom rankomis ir... atidarėme duris.

-Jei yra čia žmogus,- atsiliepk, jei dvasia, tai vardan... išnyk ir skrisk kur tavo vieta,- ištarė Vaidevutis aukštu tonu ir skardžiu balsu. Jam dar pridėjus lotyniškai , užsižiebė degtukas ir išvydome ramiai prie pečiaus sėdintį vieną skautininką , čiulpiantį didelį jaučio kaulą, kurių jau nemažai buvo prisvaidytą į netoliese stovintį kubilą. Skautininkas maloniai paprašė pakartoti tą aukštu balsu pasakytą šūkį ir tarp kitko pasiteiravo kaip yra su antrojo jaučio užpirkimu.

Taip išaiškėjus nakties vaiduokliui, stovyklą nuotaikingai tęsėsi toliau, nors antras jautis ir nebuvo parvarytas.

"Figaro šen, Figaro ten."

" VYČIO " KORPORACIJOS CENTRAS JAV-bese.

Iki šio laiko "Vyčio" korporacijos centras buvo Vokietijoje, iš kur ir buvo vadovaujama visiems padaliniams. Taip pat čia buvo leidžiamas oficialus ASS nariams biuletenis-"Vyčio" II dalis.

Pasilikus Vokietijoje labai mažam vytiečių skaičiui ir jiems susikoncentravus daugiausia JAV-bėse, nebuvo tikslu centrą laikyti Europoje. Taigi šių metų vasario mėnesio pirmomis dienomis centras buvo perkeltas į JAV-bes ir dabar pasiekiamas šiuo adresu: Broniuș Kviklys, 7320 So Talman Ave, Chicago 29, Illinois, USA

Mums Rašo

IŠ VOKIETIJOS:

Gavau "Vyčio" sukaktuvinį numerį. Gražus. Sveikinu. Str. "Būkime vieningi ir tvirti"- puikus. Jei turėsiu kada laiko, parašysiu į "Mūsų Vytį" apie mūsų Didįjį Brolį ir apie tiltą tarp Jo ir mūsų -maldą. Juk kartais, rodosi, mes kalbame perdaug apie krikščioniškumą, o užmirštame patį Kristų.

Už "Vytį" nesumokėjome, nes nėra pinigų. Rodosi, kad jų neatsiras nė artimiausiu laiku. Nepykite, kad esame tokie nepyzdingi. (Studijuojantiems ir neišgalintiems siunčiame nemokamai; kiti už tai užmoka! Red.)

Likimas mus išblaškė ir kažin ar mes greit susitiksime. Jeigu mums bus lemta dar susitikti šios žemės vieškeliuose ir grįžti į lino žiedo tėviškę, tuo kart dabartinės sunkios, juodos valandos liks širdyje kaip brangus prisiminimas, kad ir jose neabejojom, bet kovojom, siekėm, tikėjom, mylėjom ir vylėmės. Ir žinote, nemainyčiau jų aš į "gero" sotaus gyvenimo dienas, nes

"kol sielvarto, kol skausmo nepažino,
tol nepilna žmogaus širdis"...

Neaiški yra ateitis, nežinomi mūsų laukia kelio vingiai, bet yra Dievas yra amžina Teisybė, Yra Įsikūnijęs Žodis, kuris gyvena tarpe mūsų ir mūsų širdyse. Tegul Jis duoda mums malonės pažinti Jo valią ir tobulai ją vykdyti.

Brolis Vaidevutis SJ.

Mano padėkos permažai

Mane, seną Klaipėdos jūros skautą, šiandien pasiekė puikus pakietas iš JAV, kuri man švenčių proga atsiuntė Chicago's vytiečiai. Visi buvome be galo sujaudinti. Mano žmonos akys buvo pilnos ašarų, man pačiam trūko žodžių... Trūko žodžių išreikšti padėką tiems, kurie ištiesė brolišką paramos ranką, kad atrado mane toje vietoje, kur visiems nežinomas ir nereikalingas esu. Ir štai nežinomajam buvo pagamintas pakietas, idedant ne tik dovanėles, bet siuntėjų širdį ir pasiaukojimą. Mano šeimos džiaugsmas buvo iš gilios širdies, jaudinantis, didelis ir jeigu aukotojai būtų mus visus tada matę, būtų kartu laimingi.

Tik argi galima padėkos žodžiais atsilyginti už tą meilę tiems kurie visa širdimi davė ir parėmė? Padėkos žodžiai čia bus permaži. Kas gal nebus taip mažai-tai neužmiršti tą meilę ir pasiaukojimą mūsu mielų brolių-sesių remti nelaiminguosius, esančius sunkioje būklėje.

Leonas Kn., Vokietija.

JAV

Ačiū už atsiustą "Vyčio" 11-12 No. Perskaičiau, perskaičiau. Daug kruopštaus darbo, širdies įdėtą į tuos puslapius.

Stasys Yla, Putnam, USA.

Džiaugiuosi, kad "Vytis" nugalėdamas visas kliūtis, veržiasi pirmyn. Aplankydamas plačiame pasaulyje pasklidusias seses ir brolius, atneša daug džiaugsmo, jungia visus į vieną šeimą, gaivina skautišką dvasią ir palaiko viltį, iškentus visus šių dienų vargus, sulaukti giedresnės ateities. Geriausios sekmės visiems dirbantiems šį darbą. Priede -maža piniginė auka.

Iz. Kairytė, Detroit.

Gavau ASS laikraštį "Vytis". Skaitydamas džiaugiausi jo straipsniais, aktualijomis . Nuoširdžiai linkiu, kad "Vytis" stiprėtų straipsniais, išvaizda ir toks lankytų visus suaugesnius brolius skautus, išsklidusius po pasaulį, juos žadintų prie skautiško darbo, mūsų vienetus skatintų daugiau dirbti, krutėti.

Pskt. A. Augustinaitis, Chicago.

IŠ VENEZUELOS

Nuoširdžiai dėkoju už rūtelių sėklas, kurios jau sudygo Venezuelos žemėje. Jau gerokai paaugo. Pas mus viskas gerai auga, mat amžina vasara...

A. Žalnieriūnaitė, Valencia.

IŠ AUSTRALIJOS

Mūsų skautiškieji reikalai Australijoje neteikia labai didelio džiaugsmo. Nežiūrint kai kurių vadų pastangų, ne visur stipriai veikiama. Jaunesnieji vadovai dairosi laukdami nurodymų iš centrinių igaliotinių, kurie, kaip susitarę, nieko nedirba. O jaunimas pamažu jau pradeda Australėti...

Vyt. Australija.

Esu nuostabiai sužavėtas šiuo kraštu. Gamtos kiek tik nori ir įvairios. Gali per šimtą mylių nė vieno medžio nepamatyti. O smėlio, smėlio - net perdaug. Oras tikrai žavėtinas. Iš ryto taip sau, per pietus lyja kiek daugiau, pavakary tai lyja, tai sninga. Darbe ir gyvenime čia nėra greito tempo. Aš dirbu, bet kol kas nieko neturiu, išskyrus patogią palapinę, kurioje jau antri metai "stovyklauju". Tai labai puiku ir jūs, seni skautai, visą tai gerai žinote. Kiek blogiau meilės dalykuose. Du kartus bandžiau įsimylėti, bet vis nesėkmingai. Sumaniau pasišokti su viena nieko sau australe. Bešokdami piktai žiūrėjome viens į kitą. Ji, norėdama sušvelninti nemalonų momentą, nusižiovavo. Ir aš pamačiau, kad jos burnoje tik vienas vienintelis dantukas...

Su antrąja nei šis, nei tas. Šiaip graži ir patvari. Vienintelė yda, kad perdaug stumdosi gatvėje ir vis stengiasi pakišti koja. Jeigu ją palydžiu, grįžtu visada purvinas. Taigi ieškau lietuvaičių, kurių šiose platybėse retai tematyti.

Vacys, Australija.

Senj. Aldas iš tos pačios padanges dar prideda:

-"Svetimi kraštai - mums ne draugai.
Aš su miško vabaleliais gimiau ir užaugau,
Man už miško vabalėlį nėra geresnio draugo"...

Mūsų tarpe

Chicagos "Gražiniečių" padangėje.

Po ilgos, ilgos pertraukos, pagaliau vasario mėn. 1 d. vėl susirinkome pas sesę Amaliją sueigai. Nors šaltis ir gan sąžiningai kando į nosis tačiau susirinkome gan gausiai; šalčio bijančių mūsų tarpe pasirodė esą visai mažai. Žinoma, reikalų-reikalėlių buvo susirinkę gana daug, o laiko iki gaidžiai pradeda giedoti, po darbo dienos labai nedaug.

Sueigoj turėjome mielą viešnelę, dabar jau nuoširdžią globėją ir vyresnę sesę rašytoją Petronėlę Orentaitę-Janutienę. Kiek laikas leido susipažinome ir dar spėjome išgirsti iš mūsų globėjos pluoštą gražių minčių ir patarimų. Jos pažadas būti mums nuoširdžia patarėja ir globėja mums labai brangus. Turėdamos tokį šviesų ir kūrybingą asmenį savo tarpe, nors ir didžiausiems šalčiams siaučiant tikrai negalėsime pasiduoti snauduliui.

Dar prieš Velykas numatėme suruošti moterų rašytojų vakarą, kuriame su savo kūryba pasirodytų subrendusios ir jaunos kūrėjos. Tikimės, kad tai pavyks įgyvendinti.

Fil. sktn. Br. Kviklys, "Vyčio" korporacijos pirmininkas, iš Vokietijos atvyko į JAV-bės ir apsigyveno Chicagos mieste.

Kun. J. Dėdinas, "Vyčio" korporacijos dvasios vadovas, prieš keletą mėnesių susižeidęs automobilio katastrofoje ir po to ilgesnį laiką gulėjęs Šv. Jono ligoninėje Genk'o mieste, Belgijoje, šiuo metu jau išėjo iš ligoninės. Jo sveikatos būklė žymiai pagerėjusi. Linkime mielam filisteriui sveikatos ir sėkmės skautiškame darbe.

Senj. Eug. Bubelis, "Vyčio" korp. valdybos patvarkimu, paskirtas korporacijos įgaliotiniu Vokietijoje. Jis pasiekiamas šiuo adresu: Hamburg-Bergdorf, Processing Center Wentorf, CWS Bl. 13/112a, Germany. Visus Vokietijoje gyvenančius vytiečius prašome palaikyti ryšį su juo.

Jonas Vyt. Juodeika, lietuvis skautas, ilgesnį laiką studijuojąs viename Jėzuitų vienuolyne Vokietijoje, įstojo junjonu į "Vyčio" korporacijos eiles ir šia proga atsiuntė savo nuoširdžius sveikinimus akademikams skautams-ėms.

Juozas Truškūnas, paskautininkis, buv. Lietuvos kariuomenės karininkas, ilgesnį laiką vadovavęs kai kuriems skautų vienetams Vokietijoje ir dirbęs skautiškoje spaudoje, iš Vokietijos atvyko į Chicagą ir čia apsigyveno.

Sktn. V. Skrinskas, vienas aktyviausių LSB darbuotojų, tebegyvena Vokietijoje, tarnauja vienoje kuopoje. Į JAV-bes jis negali įvažiuoti dėl vieno neteisingo, prieš jį nukreipto skundo.

Vyr. sktn. Šenbergas, Vokietijos rajono vadeiva, gyvena Vokietijoje netoli Augsburgo ir vadovauja ten pasilikusiems lietuviams skautams. "Vyčio" redakcijai nesenai atsiuntė savo nuoširdžius linkėjimus ir papraše pagalbos Vokietijoje pasilikusiems skautams.

"Vyčio" korporacijos Britų zonos Vokietijoje skyrius ir toliau sėkmingai veikia korespondenciniu būdu. Dėl emigracijos, skyriuje tėra likę penki nariai, kurie visi palaiko korespondencinį ryšį tarp savęs.

Sesė Marija Milvydienė tebesigydo. Nesenai ji buvo perkelta į naują gydimo įstaigą ir dabar pasiekiama tokiu adresu: M. Milvydienė, Hallwangen, Kreis Freudenstadt, Kurhaus Waldeck, Germany. Sese is visos sirdies tiems broliams ir sesems, o taip ASS ir "Vyčio" korporacijos padaliniams, kurie jos neužmiršo ligoje, remdami materialiai ir moraliai.

Kun. Ansas Trakis, Lietuvių Evangelikų Skautų vyr. dvasios vadovas, tebėra Vokietijoje, tačiau jau randasi emigracinėje stovykloje ir ruošiasi atvykti į JAV. Kun. Trakis visada su atsidėjimu seka lietuvių skautų gyvenimą tremtyje.

"Vyčio" korp. Detroit'o skyrius, po ilgesnio tylėjimo žada atgyti ir jau daro šiuo reikalu kai kuriuos žygius.

Senj. Dambras, vienas žymiausių "Vyčio" korp. organizatorių tremtyje, šiuo metu gyvenantis Kanadoje, iš Winnipeg'o persikėlė į Toronto ir čia jau įsijungė į ASS skyriaus veiklą.

Keletas ASS skyriaus narių Kanadoje pakeitė savo pavardes, ištekėdamos už mūsų tautiečių. Visas šias seses sveikiname ir reiškiame viltį, kad jos ir pakeitusios savo gyvenimo būdą, nepakeis savo nuoširdžių ir gilių santykių su Akademiniu Skautų Sąjūdžiu.

Lietuviškų rūtelių sėklos, gautos iš lietuvių vienuolių seselių Belgijoje, Kun.J. Dėdino rūpesčiu, išsiuntinėtos visiems SSD padaliniams. Gavome žinių, kad jos jau kai kur pradeda žaliuoti.

Brolis Fr.V.A. Mantautas-Vaidevutis, žinomas LSB vadovybės darbuotojas, "Vyčio" korp. senjoras, sėkmingai studijuoja Teologijos mokslus Vokietijoje ir vienuolyno sienose ruošiasi visą savo gyvenimą kilti ad meliorem. Savo sveikinime jis mums rašo: "Tad pirmyn, sesės ir broliai. Tegul Dievas mums padeda. Laikėmės ir laikykimės, dirbome ir dirbkime, kartu pradėjome, kartu ir baikime. Prieš mus kenčianti Lietuva. Būkime tvirti!"

Akademikų skautų-čių suvažiavimas ASS ir "Vyčio" korp. vadovybė planuoja sušaukti 1951 metais, kurioje nors Amerikos kontinento vietoje. Šiam reikalui jau dabar prašome ruoštis visus mūsų įgaliotinius, skyrius ir atskirus narius, atsiunčiant savo pastabas ir pageidavimus dėl veiklos ir būsimo darbo kripties. Suvažiavimas turės priimti naujus teisinius nuostatus ir išrinkti valdomuosius organus, nes dabartiniai, esant labai išskaldytai valdybai, dažnai nepilnai ir negreitai atlieka savo uždavinius.

Naujas "Vyčio" korp. skyrius JAV įsteigtas 1951 m. II mėn. 6 d. Jis apima vytiečius, tarnaujančius JAV kariuomenėje. Skyrius pasiekiamas per jo pirmininką šiuo adresu: Pvt. Mindaugas E. Jazbutis, US 55064241, Co "A" 76th Arm'd Bn., 6th Arm'd Div., Fort Leonard Wood, Missouri, USA. Visi broliai bei sesės prašomi palaikyti ryšius su mūsų broliais, tarnaujančiais kariuomenėje ir juos aplankyti laiškais bei lietuviška spauda.

"Skautų Aido" redaktoriaus Fil.sktn. Stp. Kairio adresas: 716 Landsdown Ave, Toronto, Ontario., Canada. Jo adresu prašome siųsti šiam laikraščiui rašinius, nuotraukas, kroniką ir kitą medžiagą.

Liet. Skautų Brolija, kaip rašoma Vyr. Skautininko laiškuose 1951-II-17, ateityje pasiryžusi atgaivinti "Skautybės", kaip grynai skautų-čių vadovų organo leidimą. Tuo tarpu jėgos telkiamos "Skautų Aidui".

L.S. Brolija ruošia loteriją Jamboree's fondo naudai. Loterijos bilietų platinimas vyksta gana sėkmingai.

Alp (LKA) 30.

Senj. Gintautas Vėžys, "Vyčio" redakcijos narys ir senj. A. Milijanavičius išvyko į JAV karo tarnybą. ASS Chicago's skyriaus surengtose išleistuvėse minimiems senjorams palinkėta kuo geriausios sėkmės naujoje aplinkoje ir prisiminimui įteikta dovanėlės. Taip "Vyčio" redakcija ir Chicago's skautų šeima laikinai neteko uolių skautybės darbininkų.

Toronto ASS skyrius sueigas daro paskaitų formoje, gyvai įjungiant auditoriją į diskusijas. Temos būna įvairios, iš visokių sričių; skautybės, filosofijos, ekonomijos, technikos ir kit.

Dauguma skyriaus narių uoliai neša nelengvą skautiškos spaudos darbą leidziant "Skautų Aidą".

ASS Chicago's skyrius, Vasario 16 d. proga paaukojo $30. Lietuvos nepriklausomybės atstatymo reikalams.

Toronto skautės, iki šiol veikusios kartu su broliais, nuo 1951. II. 16. ir pradės veikti savarankiškai. Čia įkurtas skaučių "Šatrijos" tuntas, kurio tuntinike yra psktn. Stasė Šileikytė.

Bostono "Baltijos" vardo skaučių vietininkijos vietininke nuo 1951. I. 24. paskirta vyr. sktn. Lidija Čepienė.

Vokietijoje šiuo metu veikia vienas skaučių tuntas: tai "Vilniaus" tuntas Schweinfurt'e. Tuntininke yra V. Varneckaitė. Pagal esamas sąlygas sesės rodo gan gyvą veiklą.

"Kregždžių" skiltis Stamford'e, Conn. rodo labai gražia veiklą. Skiltiės skilt. yra penkiolikmetė psklt. Nijolė Stadalninkaitė.

Fil. C. Masaitis, buv. VLIKo ir VT narys mums parašė malonų laišką, besisielodamas korporacijos reikalais. Dabar jis gyvena Cicero, Ill.

Chicago's "Aušros Vartų" ir "Lituanicos" skaučių ir skautų tuntai labai gražiai paminėjo Vasario 16 d.

Minėjimas II. 18 d. buvo pradėtas iškilmingomis pamaldomis, dalyvaujant vienetų vėliavoms ir organizuotoms skautėms. Po to sekė iškilminga tuntų sueiga, kurios metu daug gražių minčių pareiškė savo kalbose L.G. Konsulas Chicago'je Dr. P. Daudžvardis, skaučiu tunto globeja p. Daudžvardienė, kun. J. Vaišnys, S.J., tuntininkė sktn. Z. Juškevičienė ir p. Tallat-Kelpša skautų tėvų vardu.

Lietuvos nepriklausomybės atgavimo kelią gražiai nusvietė savo paskaitoje Dr. Šruogienė. Po to seke meninė dalis, kur su įspūdingu montažu pasirodė "Aušros Vartų" tunto skautės. Minėjime gausiai atsilankė ir skautų-čių tėvai bei bičiuliai.

P. Vadopalas, "Vyčio" korp! junjoras, tebegyvena Vokietijoje. Diepholz'o gimnazijoje jis vadovauja skautų ir skaučių tuntui. Tai vienintelis kiek stambesnis lietuvių skautų vienetas Vokietijoje.

Venezueloje įsteigtas LSB rajonas. Vadeiva paskirtas sktn. Petras Neniškis. Rajonas turi tris vietininkijas: Maracay-vietininkas S. Venckus, Carake-Kunzaitis, Maracaibo-Šulcas.

Detroit'e, JAV-bėse, įsteigta LSB vietininkija "Baltija". Vietininkas-sktn. Vl. Pauža.

Ačiu broliams vytiečiams

Šiuo išreiškiu nuoširdžią padėką mano "sponsoriui" - Korp! "Vytis" Chicago's skyriui, kurio pastangomis man buvo sudaryti emigraciniai dokumentai ir kurio nariai mane su šeima globojo bei padėjo įsikurti. Ypatingą padėką reiškiu skyriaus pirmininkui senj. Vyt. Mikalavičiui, "Vyčio" red. pavad. senj. Bi. Juodeliui, senj. A. Vilkui, B. Sriubui, M. Baukui ir visiems kitiems, kurie palengvino mano pirmuosius žingsnius Dėdės Samo žemėje.

Br. Kviklys